

Criza se trateaza cu bani!

Descriere imagine:
Tanc de racire a laptelui

Dar leacul european se atribuie selectiv, dupa legea româneasca... Hotarârea privind distribuirea sumei stabilite în anexa Regulamentului (UE) nr. 1.233/2009 al Comisiei, pentru producatorii de lapte si produse lactate, grav afectati de criza din sectorul lactatelor, a nemulțumit o mare parte dintre crescatori, mai exact pe cei care detin cote individuale pentru vânzari directe.

În Regulamentul european, beneficiarii acestui sprijin sunt considerati "fermierii producatori de lapte si produse lactate", detinatori de cota nationala (indiferent de felul acesteia), iar CE a solicitat statelor membre sa "distribuiе sumele nationale disponibile pe baza unor criterii obiective si într-un mod nediscriminatoriu, astfel încât sa se evite distorsionarea pietei si denaturarea concurenței".

Cu toate acestea, Ministerul Agriculturii a admis la plata doar producatorii care detin cota pentru livrari, cu conditia ca acestia sa fie persoane fizice autorizate, conform OUG 44/2008.

Ori, detinatorii de cota pentru livrari sunt cei care livreaza laptele materie prima la procesatori, de aici fiind excluse produsele lactate! Mai multi fermieri ne-au adus la cunostinta ca APIA le-a refuzat cererile pentru ajutor, pe motiv ca ei au cota pentru vânzari directe. De aici si acuzele adresate Ministrului Agriculturii, care a stabilit discriminatoriu categoriile de beneficiari.

Au existat nemulțumiri din partea producatorilor de lapte si în ceea ce priveste perioada foarte scurta alocata pentru depunerea cererilor, în conditiile în care hotarârea a fost aprobata în sedinta Guvernului din data de 14 aprilie (si publicata în Monitorul Oficial în 27 aprilie!!!), iar termenul pentru depunerea cererilor era a 14 mai.

Regulamentul CE a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în data de 16 decembrie 2009, cu recomandarea clară ca statele membre să aplice "fără întârziere" prevederile lui. Și timp ar fi fost suficient... însă nu și pentru oficialii români!

De asemenea, Regulamentul prevede ca plățile pentru acest ajutor să fie efectuate până la data de 30 iunie a.c. Bugetul total alocat României pentru acest mecanism de susținere este de puțin peste 5 miliarde de euro, fiind finanțat din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA). Sprijinul financiar se acordă pentru anul de cota 2008-2009.

Criza din sectorul lactatelor e... pe alese!

Interesantă este însă nota de fundamentare a Ministrului Agriculturii, Mihail Dumitru, care motivează eliminarea actului normativ în baza Regulamentului (UE) nr.1233/2009 al Comisiei. Analiza pe baza căreia ministrul a stabilit beneficiarii ajutorului îi exclude din start pe deținătorii de cota pentru vânzări directe, implicit sectorul produselor lactate.

Astfel, din totalul de circa 500 de mii de producători români de lapte de vacă (din care 170 de mii dețin cota pentru livrări), în final doar 11.280 beneficiază teoretic de sprijin, conform calculului ministerial. Este vorba de producătorii care livrează peste 10 mii kg/lapte pe exploatare în anul de cota.

Asa-zisele "criterii obiective" invocate de Mihail Dumitru, care, spune oficialul, "asigură evitarea unei distorsiuni a pieței" sunt clar orientate doar spre un anumit segment. Ori, dacă e să fie ajutor de criză, atunci să fie pentru toată lumea!

"Dar ce, cota mea e mai cu mot? Nu tot cota este?", ne-a întrebat nedumerit un fermier. Dacă e să ne lămurim după nota de fundamentare a ministrului, cota de lapte nu cântărește la fel pentru toată lumea, când vine vorba de alocarea unor bani: "Producătorii cu vânzări directe au avut posibilitatea să își stabilească prețurile pentru laptele și produsele lactate comercializate, fiind afectați într-o măsură mai mică de criză decât producătorii care livrează lapte pe piața lactatelor, având în vedere că în general aceștia au o piață de consumatori fideli.

De aceea, în România, producătorii care livrează lapte materie primă au fost cel mai grav afectați, resimțind o presiune în plus din partea procesatorilor care, în condițiile date, au acordat un preț redus pentru achiziția laptelui materie primă.

Astfel, s-a decis acordarea ajutorului prevăzut de R (CE) 1233/2009 pe baza producției de lapte livrată în perioada 2008/2009 producătorilor care livrează lapte materie primă și care depășesc 10 mii kg pe exploatare, aceștia livrând peste 60% din cantitatea totală", precizează **Mihail Dumitru**.

De ce nu spune domnul ministru că procesatorii din România pot importa nestingheri lapte materie primă de la vecinii vestici, fără să existe vreo restricție, control sau limitare în acest sens? De aici și prețurile impuse producătorilor autohtoni, sub vesnică amenințare a rezilierii contractelor.

Nu putem spune decât: halal analiză obiectivă, iar fermierului nostru să-i urăm pe mai departe vânzări pe piața plină ochi de consumatori fideli!

CE NE FACEM CU LAPTELE DE OAIE?

O alta problema, pe care de data asta o ridica crescatorii de oi din zona de munte, se refera la Schema de sprijin în sectorului laptelui din zonele defavorizate, care se aplica pentru fermierii cu cota individuala de lapte, situati în zonele defavorizate. Ajutorul specific se acorda o data pe an tuturor exploatatiilor eligibile cu un efectiv de 2-15 capete vaci lapte, inclusiv pentru exploatatiile care depasesc efectivul de 15 capete. Se estimeaza o plata indicativa de cca. 65 euro/cap vaca lapte.

Vasile Turculeț, Federatia Oierilor de Munte din România (FOM) "MADR înțelege ca sprijinul în sectorul laptelui din zonele defavorizate trebuie sa se refere doar la laptele de vaca, de parca laptele de oaie si de capra din aceleasi zone s-ar produce fara dificultati.

Fara îndoiala, masura este laudabila în principiu, dar nu si atunci când ignora speciile care sunt crescute si exploatate preponderent în zonele defavorizate, între care zona montana nu lasa loc de nici un dubiu.

Chiar daca unii ar putea crede ca sprijinul financiar pentru laptele provenit de la speciile ovine si caprina din zonele defavorizate lipseste datorita unor omisiuni nevinovate ale specialistilor din MADR, în realitate trebuie sa se stie ca FOM a facut mai multe interventii în acest sens.

Explicatia sfidarii celor sustinute de FOM din România ar putea fi aceea ca unii angajati din MADR au remarcat faptul ca <Federatia Oierilor de Munte din România n-a venit pâna acum cu ciomege si talangi!>.

Dar, chiar daca laptele de oaie nu s-ar deosebi cu nimic fata de alte tipuri de lapte, trebuie retinut ca în zonele defavorizate speciile ovine si caprina valorifica cele mai vitrege forme ale respectivei zone defavorizate (altitudini maxime, pante abrupte, terenuri accidentate, suprafete împadurite, s.a.m.d.), caracterizate printr-un potential ecologic de exceptie.

Oierii de munte au dreptul în mod cert la recompense suplimentare, oferite, de fapt, de toate tarile civilizate. În caz contrar - cum se întâmpla în România de astazi, când oierii montani duc exact aceeași viața ca în timpul comunismului, ce rost mai are ca acestia sa vorbeasca despre democratie, despre echitate si mai ales despre aderarea la Uniunea Europeana unde omologii lor - fara exceptie - primesc compensatiile banesti cuvenite?

Concluzionând, laptele de vaca, de oaie, sau de capra poseda fiecare în parte calitati distincte, neputând astfel ca unul sa-l înlocuiasca într-un mod fericit pe celalalt. Totodata, România mai este ÎNCA o tara cu o productie importanta de lapte de oaie si mai ales de produse procesate din laptele de oaie."

Nicoleta Dragomir